

புதிய தாளி வேண்டும்

A NEW LEAF.

பாடல் நடத்தி முடித்தபின்னே
 சிறுவன் ஒருவன் வந்தான் முன்னே.
 சார், சார் எனக்கோர் வெவ்வைத்தாள் ஒன்று.
 புதிதாய் வாங்கிக் கொடுப்பீரே.
 கொடுத்தத் தானே பாழாகி, கறைதிரை படிந்தே கிழிந்ததுவே.
 அப்பழுக்கில்லா புதுத்தாளை அளித்தேன்
 அவனுக்கிவையாய்.
 துக்கயிசுந்தே இருந்தாலும்
 துள்ளிக் குதித்தே பெற்றுக்கொண்டான்
 நேர்த்தியாய் இனிமேல் வாழ்ந்துவிடு.
 கிழிந்தால் மீண்டும் கிடைக்காது.
 நடுக்கத்துடனே நான்கூட.
 அரியணை அருகினில் நடந்துசென்றே.
 அன்புத்தந்தாய், அன்புத்தந்தாய், பழைய ஆண்டு கடந்ததுவே.
 புதிய ஆண்டும் பிறந்ததுவே, எனக்கும் கூட
 ஓர்புத்தாடை மீண்டும் தந்தால் ஆகாதோ?
 கடந்த ஆண்டைக் கறைபடுத்தி, கழித்தேவிட்டேன்
 வீணாவாய், அவரோ அந்தக் கறைபடிந்த
 ஆடையை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டே.
 அளித்தார் எனக்கோர் புத்தாடை.
 அப்பழுக்கில்லா ஆடையது.
 என் மனதில் மீண்டும் புன்னகைத்தேன்.
 “நேர்த்தியாய் மீண்டும் வாழ்ந்துவிடு.
 கிழிந்தால் மீண்டும் கிடைக்காது” .
 அன்புடன் உரைத்தார் ஆண்டவரே.